కవితా కౌముది

వేసవి నుండి చలికి (వర్జీనియాలో) డా.నారాయణ గరిమెళ్ళ

వికటాట్టహాసం చేస్తూ బారలు చాపి మరీ
మిడిసిపడిన పగలు,
ఎవరో నెత్తి మీద కొట్టినట్టు
చూస్తుండగానే కుదించుకు పోతుంది
ఎన్ని నెలల నుండో
పగటి ధాటికి
భయపడి ముడుచుకుపోయిన రాత్రి ..
ఇప్పుడు,
ధీమాగా బద్దకం విరుచుకుని సాగి
పగటిని చూసి ఎగతాళిగా నవ్వుతుంది
సూరీడు ఎంత ఊతమిచ్చినా...
పగలు,
చలి ముసుగుని
వదులుకోడానికి తంటాలు పడుతుంటుంది
రాత్రి,.
చలితో పాటు
అప్పుడప్పుడూ
చుక్కలకీ చంద్రుడికీ ఆశ్రయమిచ్చి
కిటికీ వీక్షణాలకి పండగ చేస్తుంది
ఎండా కాలం
చివర వరకూ
చెట్లెగరేసుకున్న
హరిత గాలిపటాలు
చిందర వందరరగా భూమి మీదకు
కూలిపోతాయి

చలిలో మోడువారి
ముడుచుకు పోయిన చెట్లు,
యుద్ధంలో భర్తలను కోల్పోయిన
సైనికుల భార్యలను తలపిస్తాయి
వేసవి వరకూ
అంటనా ముట్టనా అన్నట్టు
ఒంటిని కప్పుకున్న
హాఫ్ స్లీవులూ, స్లీవ్‌లెస్‌లూ
షార్ట్‌లూ , లూజు పేంటులూ
చలికి భయపడి
పరుగు పరుగున
జీను పేంటులనూ
స్వెట్టర్లనూ కోట్లనూ
తెచ్చుకుని
ఒళ్ళంతటినీ కౌగిలించుకు వదలనంటాయి
వృద్ధులూ, హోంలెస్ బికారులూ
తమకి తెలియకుండానే
చలికి, చలి కాలానికీ
శాపనార్ధాలు పెడుతుంటారు
చలికాలంలో
అప్పుడప్పుడు అపురూపంగా కురిసే
మంచు పంచదార అందాన్ని
చప్పరించడం కోసం
నేను ఎంతటికైనా తెగిస్తాను

***

ప్రయాణం

జ్యోతిర్మయి

ఉన్న వూరిని కన్న వాళ్ళని చూసి ఎన్నేళ్ళయిందో..
ఉరుకులు పరుగుల నుంచి కాస్తంత ఆటవిడుపు!

కనుచూపు మేరలో ప్రయాణం...
అంగళ్ళన్నీ తిరిగి... అవీ ఇవీ పోగేశాం
అటకమీంచి దుమ్ముదులిపి...పెట్టెలేమో సర్దేశాం !

ఇంకెంత చుక్క పొడిచే లోపే ఊరు చేరిపోతాం..
అయినవాళ్ళ సందిట్లో వేగిరం వాలిపోతాం!

మురిపాలు, ముచ్చట్లు, కౌగిలింతలు, పలకరింతలు..
పేరు పేరునా పలకరించి... కానుకలేవో ఇచ్చేశాం!

తిరుపతి వెంకన్న, శ్రీశైలం మల్లన్న
మనకోసమే వేచి వున్నారు మరి!

అదిగదిగో బట్టల దుకాణం, ఆ వైపునేమో సూపర్ బజారు,
ఈ పక్కనే నగల కొట్టు, అటు మూలన బోటిక్కు!

తిరిగేశాం...చూశాశాం ...దొరికినవన్నీ కొనేశాం
అవసరముందో లేదో...అక్కడివన్నీ దొరకవుగా!

హడావిడంతా విచ్చు రూపాయలదే..
ఉన్నచోట ఉండక ఒకటే పరుగులు!

ఆవకాయ, నిమ్మకాయ, మాగాయ, వుసిరి,
సోలెడు పసుపు, తవ్వెడు కారం....
పట్టేసాం..దంచేసాం..మూటలన్నీ కట్టేశాం !

ఇంకెంత పొద్దు వాలే లోగానే!
తట్ట, బుట్ట, పెట్టె, బేడా
నట్టింట చేరినయ్!

అర్ధరాత్రి జెట్‌లాగ్ భాగ్యంతో..
ఒంటరిగా కూర్చుని తలచుకుంటే..
ఏవీ కన్నవాళ్ళతో గడిపిన నాలుగు క్షణాలు!
ఈ హడావిడిలో విశ్రాంతి ఏ మూల నక్కిందో మరి!!

***

కాలప్రవాహం

అనంత్ మల్లవరపు

క్షణాలు, నిమిషాలు, గంటలు గడుస్తూనే ఉన్నాయి
రోజులు, వారాలు, నెలలు ఆవిరైపోతున్నాయి
జ్ఞాపకాల దొంతరలో ఖచ్చితమైన తేదీ కరువైపోయింది.

నిరంతరం పరుగు , నిర్విరామమైన పరుగు
మనిషిని యంత్రంలా మార్చిన కాలం వెనుక పరుగు
అది కాలనాగు అని తెలిసీ కాటు వేయించుకునేందుకు పరుగు.

భవిష్యత్తు వర్తమానమై గతంలోకి జారిపోతుంటే
గతం గురించి వగస్తూ, భవిష్యత్తు గురించి విచారిస్తూ
వర్తమానం విడిచి ప్రతి నిమిషం గడుపుతూ, ఒక నిమిషం చావుకు దగ్గరవుతూ...

జీవన ప్రయాణపు ఒడిలో తిలకించని సుందర దృశ్యాలు ఎన్నో!
వీనుల ఆలకించని పక్షుల కిల కిలా రావాలు ఎన్నో!
ఆఘ్రాణించని మధుర సౌరభాలు ఎన్నో!

మజిలీ మజిలీకి మధ్య కాస్త విరామం
మలుపు, మలుపుకీ మధ్య కాస్త నిదానం
జీవిత అనుభూతుల సమాహారం, కట్టడి చేయాలి కాల ప్రవాహం. ***

కదలిక
జ్యోతిర్మయి బొమ్ము

నిర్లిప్తంగా నిశ్శబ్దంగా సాగిపోతున్న జీవితం...

ఒక్కసారిగా తుళ్ళిపడ్డట్టుగా అయ్యింది నీ పరిచయంతో,
ఒంటికి ఉన్న యంత్రికత తొడుగులను విదిలించి కొట్టగానే..
చైత్రమాసపు వెన్నెల మల్లెలంత సౌకుమార్యంతో ముంచెత్తివేసింది..

గతించిన జ్ఞాపకాల స్వరపేటికను కదిలిస్తూ..
కోయిల కమ్మని రాగాన్ని ఆలపిస్తోంది.
ఘనీభవించిన గుండె కవాటాలు తెరచుకుని
హృదయం విహంగమై ఆకాశపుటంచులను తాకుతోంది..

ఈ అనుభూతి కలలోని నిజమో...
లేక నిజం కాబోయే కలో తెలియక తడబడుతున్నాను..
ఈక్షణం అనిపిస్తుంది నాకు..
తిరిగి నేను చిగిరిస్తున్నానేమో అని...

****

పరదేశి
జాహ్నవి శ్రీధరల

మనసుముందు కదిలి

కనులకు దూరమైన ఓ నా నేస్తం!
యంత్రాలతో పని చేస్తూ
యాంత్రిక జీవనంలో పడి
సహచరులను ఓడించాలన్న కసితో
నువ్వేం కోల్పోతున్నావో
తెలుసుకోని అవివేకంతో
పింక్ స్లిప్‌లకు భయపడుతూ
పేస్లిప్‌లకు మురిసిపోతూ
ఖండాలను దాటుకుంటూ
దొరల కొలువే కావాలని
అమ్మా, నాన్నలని ఊళ్ళోనే వదిలేసి
నీ యింటికి నువ్వే అతిథివై
ఒంటరి తనానికి నన్నంకితం కమ్మని శపించావా! దీవించావా!!
బాల్యంలో చిరునవ్వుగా నిలిచి
యవ్వనంలో ఆశయంగా తోడుంటానని మాటిచ్చి
మరి ప్రౌఢంలో ఓ లోటుగా దూరం కావడం..
ఇది నీ ఆశయానికి సంకేతమా!?

****

రసరేఖలు శ్రీధర్ బచ్చోటి

జీవితమ్మునకర్థమ్ము స్నేహమంచు
చిరము తోడై నడచునది స్నేహమంచు
నింగి నేలయు నిండును స్నేహమంచు
నిత్యమై నిల్చునిల మన స్నేహమంచు

తలచి తిరిగితి పెక్కు నేస్తముల కూడి
హృదయమున నిల్పుకొంటి స్నేహితుల కొలది
వారి బంధమ్ముదెల్ల శాశ్వతమె నాకు
ఎదను నిల్తురు వసియింత్రు స్మృతిపథాల

అంతరంగపు భావహర్మ్యాంతరముల
సతము నడయాడుదురు నాటి సన్నిహితులు
కనులు తెరచిననేమైరొ కానరారు
ఎవరి జీవనయానమ్ములెవరి కొరకు?

చెలియ! మనము నడచినట్టి చెలిమిబాట
కలిసి పలికిన మధురమౌ చెలిమి పలుకు
చేయు శాశ్వతమౌ సహజీవనమ్ము
క్షణము కనుసన్న దాటని సఖ్యమిద్ది

ఇలను దాటిన పిమ్మట నిలచునేదొ
తెలియజాలకపోయిన తెలియునిద్ది
జీవమున్నంత వరకు నా చెంత నీవు
నీదు చెంతను నేనుంట నిశ్చయమ్ము

POST YOUR COMMENTS